

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL V. Č. SKUNDO**

2019 m. lapkričio 4 d. Nr. S-138 (7-112/2019)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš komisijos pirmininkės Editos Galiauskaitės, narių Evaldo Raistensio, Rasos Stravinskaitės, Vilmos Vildžiūnaitės, Andriaus Veniaus (pranešėjas), išnagrinėjo V. Č. (toliau – Pareiškėjas) 2019-08-19 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2019-07-12 sprendimo Nr. (20.21-06 E) RMA-172175 (toliau – skundžiamas sprendimas). Inspekcijos atstovas D. S. 2019-09-24 dalyvavo Komisijos posėdyje.

Komisija n u s t a t ė :

Pareiškėjas su skundžiamu sprendimu nesutinka ir prašo Komisijos jį panaikinti.

Pareiškėjas nurodo, jog skundžiamu sprendimu Inspekcija, vykdydama Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) 2019-05-29 nutartį adm. byloje Nr. eA-590-602/2019 bei vadovaudamasi Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 111 straipsnio nuostatomis, jo naudai apskaičiavo 75,17 Eur palūkanas už 2017-03-09–2017-11-02 laikotarpį nuo 1048,44 Eur laiku negrąžintos nepagrįstai išieškotos sumos.

Pareiškėjas teigia, jog palūkanos apskaičiuotos netinkamai – palūkanų skaičiavimo laikotarpis nepagrįstai sumažintas, be to, neapskaičiuotos palūkanos nuo 1713,13 Eur laiku negrąžintos nepagrįstai išieškotos sumos.

Pareiškėjas nurodė, jog Inspekcija dar 2014-10-29 sprendimu Nr. (23.31-08) 467-53748 nusprendė išieškoti iš Pareiškėjo sąskaitos į biudžetą 9535,95 Lt (2761,81 Eur) mokestinę nepriemoką ir nutraukti pinigų išdavimą ir pervedimą iš banko sąskaitų. Pagal šį sprendimą iš Pareiškėjo AB „SEB bankas“ esančios sąskaitos 2014-10-30 buvo nurašyta 1880,65 Lt, o likusi mokestinės nepriemokos dalis buvo rezervuota ir nurašoma dalimis iki 2015-07-17.

Pareiškėjas apskundė minėtą Inspekcijos 2014-10-29 sprendimą, nes pagal Inspekcijos raginimą visą nepriemokos sumą 2014-07-02 visa apimtimi sumokėjo, nepažeisdamas nurodyto 20 dienų termino.

LVAT 2017-02-09 galutiniu sprendimu patenkino Pareiškėjo apeliacinį skundą ir minėtą Inspekcijos sprendimą panaikino.

Atitinkamai Pareiškėjas 2017-03-03 kreipėsi į Inspekciją su prašymu grąžinti nepagrįstai nurašytas lėšas, tačiau 2017-03-30 sprendimu Nr. (20.21-06 E) RMA-4771 Inspekcija nusprendė negrąžinti šių lėšų, motyvuodama tuo, kad LVAT 2017-02-09 sprendimu neįpareigojo Inspekcijos nurašytas lėšas grąžinti Pareiškėjui.

Pareiškėjas apskundė jam nepalankų Inspekcijos sprendimą, prašydamas grąžinti priverstinai išieškotas lėšas (2761,81 Eur) su palūkanomis už laiku negrąžintas lėšas.

LVAT 2019-05-29 nutartimi tenkino Pareiškėjo apeliacinį skundą ir įpareigojo Inspekciją priimti sprendimą remiantis MAĮ 111 straipsnio nuostatomis dėl nepagrįstai priverstinai išieškotų

sumų gražinimo Pareiškėjui, vykdant LVAT 2017-02-09 sprendimą. Kitaip tariant, apskaičiuoti palūkanas už nepagrįstai išieškotas sumas nuo 2014 metų.

Inspekcija Pareiškėjui nepagrįstai nurašytas lėšas gražino per 2 kartus: 2017-03-07 – 1713,37 Eur, 2017-11-02 – 1048,44 Eur.

Pareiškėjas akcentuoja, kad piniginės lėšos nuo jo sąskaitos buvo nurašytos 2014-10-30–2015-07-17 laikotarpiu dalimis, todėl palūkanos privalo būti apskaičiuotos kiekvienai nurašytai pinigų sumai, iki jos gražinimo.

Pareiškėjas skunde pateikė piniginių lėšų nurašymo ir gražinimo į jo sąskaitą datų suvestinę ir akcentuoja, kad jam palūkanos apskaičiuotos neteisingai.

Inspekcija skundžiamu sprendimo informavo Pareiškėją apie tai, kad, vykdant LVAT 2019-05-29 nutartį bei vadovaujantis MAĮ 111 straipsnio nuostatomis jo naudai apskaičiuavo 75,17 Eur palūkanų už 2017-03-09–2017-11-02 laikotarpį nuo 1048,44 Eur laiku negražintos nepagrįstai išieškotos sumos.

Inspekcija nurodo, jog 2017-03-03 gavo Pareiškėjo prašymą gražinti 2761,81 Eur sumą ir 2017-03-06 dalį prašyme nurodytos sumos, t. y. 1713,37 Eur Pareiškėjui gražino. Apie tai Pareiškėjas buvo informuotas aukščiau minėtu inspekcijos 2017-03-30 raštu Nr. (20.21-06 E) RMA-4771. Inspekcija, atsižvelgdama į tai, kad LVAT 2017-02-09 sprendimu neįpareigojo Inspekcijos gražinti nurašytų piniginių lėšų, Pareiškėjui negražino 1048,44 Eur.

Kadangi Pareiškėjas apskundė Inspekcijos 2017-03-30 raštą Vilniaus apygardos administraciniam teismui, o pastarasis 2017-09-27 sprendimu panaikino Inspekcijos raštą ir įpareigojo Pareiškėjo 2017 prašymą išnagrinėti iš naujo, Inspekcija jį išnagrinėjo ir 2017-11-02 gražino Pareiškėjui likusią 1048,44 Eur sumą.

Inspekcija skundžiamu sprendimu informavo Pareiškėją, kad jo naudai apskaičiuotos 75,17 Eur palūkanos, kurios bus pervestos į jo atsiskaitomąją sąskaitą.

Komisija k o n s t a t u o j a :

Pareiškėjo skundas atmestinas, skundžiamas Inspekcijos sprendimas tvirtintinas.

Ginčas tarp šalių vyksta dėl Pareiškėjo naudai apskaičiuotų palūkanų nuo laiku negražintos nepagrįstai išieškotos sumos dydžio, t. y., nesant ginčo dėl taikytos palūkanų normos (0,03 proc. dydžio palūkanos už kiekvieną dieną), Pareiškėjas ginčija palūkanų apskaičiavimo laikotarpį, teigdamas, kad jam palūkanos turėjo būti apskaičiuotos už visą laikotarpį, nuo tada, kai nuo jo sąskaitos buvo nurašytos lėšos.

Byloje yra nustatyta, jog Inspekcija 2014-10-29 sprendimu Nr. (23.31-08) 467-53748 nusprendė išieškoti iš Pareiškėjo sąskaitos į biudžetą 9535,95 Lt (2761,81 Eur) mokestinę nepriemoką ir pagal šį sprendimą iš Pareiškėjo sąskaitos 2014-10-30 nurašė 1880,65 Lt, o likusią mokestinės nepriemokos dalį nurašė dalimis iki 2015-07-17.

LVAT 2017-02-09 galutiniu sprendimu patenkino Pareiškėjo apeliacinį skundą ir aukščiau minėtą Inspekcijos 2014-10-29 sprendimą panaikino.

Pareiškėjas 2017-03-03 kreipėsi į Inspekciją su prašymu gražinti nepagrįstai nurašytas lėšas.

Iš bylos medžiagos taip pat matyti, jog Inspekcija dalį prašyme nurodytos sumos, t. y. 1713,37 Eur Pareiškėjui gražino 2017-03-06, o likusią dalį, t. y. 1048,44 Eur sumą Pareiškėjui gražino 2017-11-02. Inspekcija, vykdydama LVAT 2019-05-29 nutartį bei vadovaudamasi MAĮ 111 straipsnio nuostatomis, nuo laiku negražintos nepagrįstai išieškotos sumos (1048,44 Eur) Pareiškėjo naudai už 2017-03-09–2017-11-02 laikotarpį apskaičiuavo 75,17 Eur palūkanas.

Ginčo teisiniai santykiai dėl nepagrįstai išieškotų mokesčių ar su jais susijusių sumų gražinimo bei palūkanų už laiku negražintas nepagrįstai išieškotas sumas skaičiavimo yra reglamentuoti MAĮ 111 ir 87 straipsniuose.

MAĮ 111 straipsnyje yra numatyta, jog, paaiškėjus, kad mokesčių administratorius nepagrįstai išieškojo mokestį ar su juo susijusias sumas, jos gražinamos šio įstatymo 87 straipsnyje nustatyta tvarka nedelsiant, bet ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo atitinkamo mokesčių

mokėtojo pareiškimo gavimo dienos. Jei nepagrįstai išieškotos sumos laiku negražinamos, mokesčių mokėtojo naudai šio Įstatymo 87 straipsnio nustatyta tvarka yra skaičiuojamos palūkanos, jeigu atskiro mokesčio įstatymas dėl to mokesčio nenustato kitaip.

LVAT, aiškindamas šios MAĮ normos turinį, yra pasisakęs, jog ši teisės norma yra suprantama taip, kad mokesčių administratorius turi pareigą mokesčių mokėtojui gražinti mokesťį ir su juo susijusias sumas, kai, visų pirma, paaiškėja, jog mokestis ir su juo susijusios sumos nepagrįstai išieškotos. Nepagrįstas išieškojimas turi būti akivaizdus, t. y. patvirtintas atitinkamų kompetentingų institucijų sprendimais (plačiąja prasme) ir be kita ko – realus. Tai reiškia, jog nuo atitinkamo teisinio vieneto sąskaitos turi būti nurašomos lėšos ir pervedamos į valstybės biudžetą, o ne jų naudojimas įšaldomas (įmonei priklausančios lėšos padaromos nebedisponuojamos atitinkamą laiko tarpą), pavyzdžiui, pritaikius turto areštą. Antra sąlyga MAĮ 111 straipsnyje įtvirtintai taisyklei realizuoti – mokesčio mokėtojo pareiškimas (LVAT 2019-05-29 nutartis adm. byloje Nr. eA-590-602/2019, 2013-01-29 nutartis adm. byloje Nr. A556-83/2013).

Nagrinėjamo ginčo atveju, Inspekcijos aukščiau minėtas 2014-10-29 sprendimas išieškoti iš Pareiškėjo sąskaitos į biudžetą 9535,95 Lt (2761,81 Eur) mokestinę nepriemoką ir šių lėšų išieškojimas (nurašymas nuo Pareiškėjo sąskaitos) buvo panaikintas kaip neteisėtas ir nepagrįstas LVAT 2017-02-09 sprendimu adm. byloje Nr. A-38-438/2017, o Pareiškėjas prašymą gražinti nepagrįstai nurašytas 9535,95 Lt (2761,81 Eur) lėšas Inspekcijai raštu pateikė 2017-03-03. Šios faktinės aplinkybės yra nustatytos įsiteisėjusia LVAT 2019-05-29 nutartimi adm. byloje Nr. eA-590-602/2019.

LVAT minėta 2019-05-29 nutartimi adm. byloje Nr. eA-590-602/2019 taip pat yra konstatavęs, jog, atsižvelgiant į Pareiškėjo 2017-03-03 prašymą, neteisėtai išieškota piniginių lėšų suma (t. y. 2 761,81 Eur), įsigaliojus LVAT 2017 m. vasario 9 d. sprendimui ir Pareiškėjui pateikus prašymą, privalėjo būti gražinta pareiškėjui pagal MAĮ 111 straipsnį nedelsiant, bet ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo atitinkamo mokesčių mokėtojo pareiškimo gavimo dienos.

Taigi, atsižvelgiant į tai, kad MAĮ 111 straipsnyje nustatytos ir LVAT praktikoje paaiškintos sąlygos dėl nepagrįstai išieškotų lėšų gražinimo buvo įvykdytos 2017-03-03, Inspekcija, t. y. Pareiškėjui pateikus prašymą gražinti lėšas, taip pat į tai, kad dalį prašyme nurodytos sumos, t. y. 1713,37 Eur Inspekcija Pareiškėjui gražino 2017-03-06, t. y. nepraleidusi MAĮ nustatyto 5 darbo dienų nuo atitinkamo mokesčių mokėtojo pareiškimo gavimo dienos termino, o likusią dalį, t. y. 1048,44 Eur sumą Pareiškėjui gražino 2017-11-02, darytina išvada, jog Inspekcija teisėtai ir pagrįstai, vadovaudamasi MAĮ 111 straipsnio nuostatomis, nuo laiku negražintos nepagrįstai išieškotos sumos (1048,44 Eur) Pareiškėjo naudai už 2017-03-09–2017-11-02 laikotarpį apskaičiavo 75,17 Eur palūkanas.

Nors Pareiškėjas savo skunde akcentuoja, kad palūkanos jo naudai turėjo būti apskaičiuotos už visą laikotarpį, nuo tada, kai nuo jo sąskaitos buvo nurašytos piniginės lėšos, tačiau pažymėtina, kad tiek MAĮ 111 straipsnio nuostatos, tiek LVAT šios teisės normos taikymo praktika palūkanų skaičiavimą sieja būtent su aukščiau aptartų dviejų sąlygų sutaptimi, t. y. pripažinimu, kad piniginės lėšos buvo išieškotos nepagrįstai bei mokesčių mokėtojo pareiškimo šias lėšas gražinti pateikimu mokesčių administratoriui. Todėl Pareiškėjo skundo motyvai dėl kitokio, nei nustatytas MAĮ 111 straipsnyje, palūkanų skaičiavimo laikotarpio atmestini kaip nepagrįsti.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi MAĮ 155 straipsnio 4 dalies 1 punktu, n u s p r e n d ž i a :

Patvirtinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos 2019-07-12 sprendimą Nr. (20.21-06 E) RMA-172175.

Pagal MAĮ 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo

atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, sprendami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Galiauskaitė

Komisijos narys

Evaldas Raistenskis

Komisijos narė

Rasa Stravinskaitė

Komisijos narė

Vilma Vildžiūnaitė

Komisijos narys

Andrius Venius